

הגיבורות שלנו | ד"ר ענת ישראלי

אמא שלי הייתה חיילת במחלקת הסיור של פלוגה ג' של הפלמ"ח. יש לה תמונה בספר הפלמ"ח, מטפסת על חבל במכנסיים קצרים. כשהייתי ילדה, היא הרבתה לספר לי על מסעות מפרכים ומסוכנים במחוזות עלומים שעשתה כבחורה יחידה במחלקת הסיור, ואני ידעתי מעבר לכל ספק: אמא שלי גיבורה וזוהי הגבורה בטהרתה.

אחר כך, כשהייתי כבר נערה, נפלו שני אחיי במלחמה, ואמא שלי איבדה את שני בניה היחידים. למרות האסון הנורא... [היא] המשיכה בחייה בנחישות ובאמונה, לעתים גם בהנאה. כשהייתי צעירה חשבתי שזוהי גבורה שהיא מעבר להבנתי.

עכשיו, בבגרותי, מעסיק אותי הפער בין שתי האימהות הגיבורות שלי – זו הפלמ"חניקית וזו האם השכולה. פתחתי במסע האישי שלי עם מושג הגבורה בהקשרו הנשי.

(מתוך עלון 'קולך' לראש חודש סבת)

מדוע ראתה הכותבת באמא שלה גיבורה? אילו תכונות היא זיהתה בה?

במה דומה הגבורה של הפלמ"חניקית לגבורה של האם השכולה? במה גבורה זו היא נשית לדעתכם?

